

*Thầy là đường,
là sự thật và là sự sống.
(Jn 14:6)*

*Nếu Chúa có thể đi ngược lại sự thật,
thì tôi sẽ ngắt xiù
trong khi bám lấy sự thật
và dành bỏ rơi Chúa.
(Meister Eckhart)*

GIÊSU KITÔ: NGƯỜI CỦA SỰ THẬT

Quả thật tôi không tin nổi mắt mình khi nhìn thấy tên cửa hàng: “TIỆM BÁN SỰ THẬT.”

Rất lịch sự, cô bán hàng hỏi tôi muốn mua loại sự thật nào, một phần sự thật hay toàn thể sự thật. Dĩ nhiên là toàn thể sự thật, không dối trá, không bào chữa, không giải thích. Tôi cần thứ sự thật của chính tôi một cách rõ ràng và hoàn toàn. Cô ta chỉ tôi sang một phía khác của cửa hàng.

Người bán hàng ở đó chỉ cho tôi xem tấm bảng giá và nói:

“Đắt lắm, thưa bạn!”

“Cái gì đắt?” Tôi hỏi để xác định mua toàn thể sự thật, bất kể giá tiền.

Người bán hàng trả lời: “Thưa bạn, giá mua nó là chính sự an toàn trong cuộc sống.”

Tôi bước ra với một cõi lòng trĩu nặng.

Tôi vẫn còn cần sự yên ổn của thứ niềm tin không hề đặt nghi vấn.¹

Ngày xưa còn bé, khi học giáo lý, tôi thường thắc mắc hỏi các sơ: Tại sao Chúa phải chết trên Thánh Giá? Mỗi lần hỏi, là mỗi lần tôi được câu trả lời: “Chúa chết trên Thánh Giá để chuộc tội cho chúng ta.” Cho dù những “tại sao” của tôi có thiên thu bất tận thì câu trả lời vẫn quanh vấn đề “Chúa chết để chuộc tội cho tôi.” Tôi không mấy bằng lòng với câu trả lời đó. Tại sao lại phải chuộc tội cho tôi? Tôi có tội gì? Mà tại sao lại phải chết? Chết rồi thì còn làm được gì nữa? Dĩ nhiên là mầu nhiệm Phục Sinh không có ý nghĩa gì đối với cái đầu óc ngây thơ thuở đó. Ngày tháng trôi qua, tôi để “mầu nhiệm” đó lớn dần trong tôi...

Bây giờ thì tôi phải dạy giáo lý cho các em bé. Câu hỏi vẫn không thay đổi, và câu trả lời vẫn thế: “Chúa chết để chuộc tội cho chúng ta.” Có một điều khác biệt là tôi hiểu được tại sao Chúa không từ chối cái chết!

---

¹ Anthony de Mello, *The Song of the Bird* (Garden City: Image Books, 1982) 88.
Giêsu Kitô: Người Của Sự Thật – Sr. Thanh Thủy

Khi học hỏi cuộc đời ngắn ngủi của Chúa Kitô ở trần gian qua trung gian của bốn Phúc Âm, chúng ta phải nhìn nhận rằng Chúa Kitô là một con người có lập trường, dám nói, dám làm và dám sống cho những điều mình tuyên xưng. Xuống thế làm người, Chúa Kitô chọn sống trong môi trường xã hội của người Do Thái, một xã hội trọng nam khinh nữ, và Ngài đã “về phe” với những người đàn bà tội lỗi. Một xã hội đặt lệ luật trên đức Bác Ái và Ngài đã phá đổ luật lệ để đem bình an và ơn chữa lành cho những thành phần đau yếu, bị xã hội bỏ rơi. Một xã hội coi thường những tâm tình đơn sơ của tuổi thơ và Ngài đã nói: “Hãy để trẻ nhỏ đến với Ta.”

Con người thời Cựu Ước đã lãnh nhận mười điều răn của Thiên Chúa qua trung gian của Maisen. Mười điều răn được tóm gọn trong hai điểm: Yêu Chúa và Yêu Người. Thời gian đã làm cho họ xa Chúa. Xa Chúa bao nhiêu, thì họ sống xa “SỰ THẬT” bấy nhiêu. Thay vì yêu một Chúa họ trở thành nô lệ cho nhiều thần; và thay vì yêu người như chính bản thân mình thì họ bắt đầu phân chia giai cấp và lợi dụng lẫn nhau. Chúa Kitô đã vâng lời Chúa Cha, xuống thế làm người để đem con người trở về với sự thật, nhưng con người đã mù quáng không nhìn nhận sự thật. Để bảo vệ sự an toàn của mình, để bình an đi trong con đường bất chính, con người đã không ngần ngại giết chết “Sự Thật.”

Càng suy nghĩ, tôi càng không ngạc nhiên về cái chết của Chúa Kitô, nhất là khi học biết những gì Ngài đã nói, những gì Ngài đã làm. Nếu tôi là Pharisai, khi nghe những lời lên án của Chúa Kitô, chắc tôi cũng sẽ rất khó chịu và đồng ý để giết Ngài. Tôi giết Ngài để che đậy những giả hình, những hư thói, những mờ mả tôi vùi trong chính con người của tôi.

Nghĩ đến đây tôi nhớ lại cái từ “shadow” do tâm lý gia Carl Jung đề xướng. Ông nói, trong mỗi người chúng ta đều có những “shadow”, những cái “bóng” đi theo chúng ta suốt cuộc đời. Những cái bóng này có thể là tốt, có thể là rất xấu, được chôn sâu trong tiềm thức và ít khi được khai phá. Dầu vậy, chúng vẫn âm ỉ sống động bên trong, chờ đợi thời cơ để lộ diện. Nếu có ai nói về một điều xấu của bạn mà bạn cảm thấy đau nhói, thì đó là lúc cái “bóng” của bạn bị đụng chạm đó! Nói theo kiểu Carl Jung thì Chúa Kitô đã “chạm” phải cái “bóng” của mấy ông Pharisai rồi! Nói theo kiểu Việt Nam thì Chúa đã nói trúng “tim đen” của các ông. Chẳng lạ gì mà các ông đau đớn ghen tức lồng lộn lên như vậy.

Mục đích của Chúa là để thức tỉnh họ trở về với sự thật, nhưng họ đã quá quen đường cũ và không muốn đánh đổi cái sự an toàn của cuộc sống hiện tại, dù là đánh đổi để lấy Nước Trời. Song song với những lời kết án nặng nề này, Chúa Kitô còn tuyên xưng mình là con Thiên Chúa nữa. Đây là một sự thật đáng tin, nhưng nếu một người không sống trong sự thật thì làm sao chấp nhận được sự thật.

Sự thật về con người của Chúa Kitô được ghi chép rõ ràng trong bốn Phúc Âm qua những gì Ngài nói và những gì Ngài làm. Dù bị người đời lên án, Ngài vẫn không nao núng. Dù cho Ngài có phải chết, cái chết tội nhục trên Thánh Giá, Ngài cũng không đánh đổi cái an toàn của tính mạng để làm méo mó sự thật. Chúa đã chết để cứu chuộc chúng ta. chuộc chúng ta ra khỏi cái hố lầy của gian dối, để chúng ta trở về với một Thiên Chúa là Chúa của sự thật, Chúa của chân lý. Chỉ mình Ngài mới có toàn thể sự thật, còn chúng ta chỉ nắm được một phần của sự thật mà thôi. Cho nên

khi chúng ta thực sự kết hợp với Ngài qua trung gian của sự chết, kết thúc một cuộc đời thánh thiện, chúng ta mới biết được đâu là sự thật chân chính.

Đứng trước cái chết của Chúa Kitô; đứng trước một sự thật không thể chối cãi được, tôi cảm thấy xấu hổ. Xấu hổ vì những nhát đâm trong cuộc sống của mình. Một cuộc sống không dám dấn thân, một cuộc sống không dám liều để rao truyền và làm chứng nhân cho sự thật. Tuy nhiên, tôi xác tín rằng, qua cái chết của Chúa Kitô, Ngài sẽ giúp tôi can đảm từ bỏ cuộc sống tội lỗi, để trở về với Thiên Chúa là nguồn sự thật duy nhất.

“Nếu Thiên Chúa nắm trong bàn tay phải của Ngài “tất cả sự thật” và trong bàn tay trái một sự mong ước luôn luôn sống trong sự thật; mặc dầu với tâm trạng con người luôn luôn sống trong sự sai lầm, nhưng nếu Chúa bảo tôi chọn, tôi sẽ khiêm tốn nghiêng mình trước bàn tay trái của Ngài và thưa: lạy Cha, xin hãy ban cho con. Nguồn sự thật chân chính chỉ một mình Ngài có” (Lessing).

“Nguồn sự thật chân chính chỉ một mình Ngài có.” Đúng thế, bạn và tôi là những người với đầy đầy khuyết điểm, đầy đầy những sai lầm. Chúng ta lấy danh nghĩa gì để phê bình nhau, để lên án nhau? Chỉ mình Chúa biết mọi sự, hãy để Chúa phê phán mọi sự. Phần chúng ta, hãy cộng tác chặt chẽ với Ngài bằng cách sống giới luật Yêu Thương Chúa đề xướng. Chúa dạy chúng ta phải yêu thương và điều đó không thể sai lầm được

✠

Lạy Chúa,

*Chắc trên cao Chúa phải mỉm cười
mỗi khi nhìn xuống con người trên trần thế.
Chúa có đếm được bao nhiêu tôn giáo
bao nhiêu giáo phái,
bao nhiêu trường phái,
bao nhiêu tổ chức,
bao nhiêu đoàn thể?
Đoàn thể nào cũng cho mình là đúng,
tổ chức nào cũng cho mình là hay,
giáo phái nào cũng cho mình là có lý,
và tôn giáo nào cũng hứa hẹn hạnh phúc cho con người.
Lạy Chúa, chỉ mình Chúa
là nguồn sự thật chân chính.
Chúa biết mọi sự, Chúa làm được mọi sự,
còn tất cả chúng con
là những người khờ khạo đi tìm sự thật
xin hãy dạy cho con
biết nắm chặt lấy sự thật là chính Chúa
xin hãy dạy cho con
sống trong sự thật giống như Chúa,
xin hãy cho con
can đảm rao truyền sự thật của Chúa.
Đừng để con mù quáng,
lừa dối được tha nhân
tưởng rằng mình lừa dối được Chúa,
tưởng rằng mình lừa dối được chính mình.
Xin thêm đức tin cho con, để mỗi ngày con sống
là một ngày con khám phá chân lý này
một cách sâu xa hơn.*

